

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld.—kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis.
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spro-
jemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

S mesecem julijem se začne drugo polletje, zatorej prosimo p. n. naročnike „Slovenskega Gospodarja“, ki so samo za pol leta naročnine poslali, naj naročilo za drugo polletje o pravem času na novo novijo, da se jim more list redno pošiljati. Vsi novi naročniki se sprejmejo. Do konca leta znaša naročnina 1 fl. 60 kr.; do 1. oktobra pa 80 kr. Naročnina se naj pošilja po poštinih nakaznicah.

Opravništvo „Slov. Gospodarja“.

Šel je — minister Stremajer s tovarši vred.

Istina je, minister Stremajer je šel v pokoj z liberalnimi nemško-ustavovernimi tovarši vred. Ogromna večina avstrijskih narodov globoko iz sreca radostno vzdihne: hvala Bogu! Kajti vsem je to najzaneslivejše poročstvo, da zapuščamo nesrečno pot, katero smo zadnjih 14 let hodili. Sedaj smemo upati, da se pri nas vendar enkrat koncu bližamo nemško-liberalnej dobi. Vseh drugih nam nasprotnih ministrov smo se leži znebili, nego Stremajerja. Držal je se ministerskega stola, kakor da bi bil prikeljen, priklenjen in pribit. Moral je se zameriti celo svojim političnim prijateljem, povsod nemogočega storiti, preden je ministrovanje popustil. Padel je torej iz ministerskega stola kakor prezrelo jabelko. Izmed njegovih ga nibče ne mi-luje. Vsi avstrijski Slovani, zlasti mi Slovenci, vsi konservativci, katoliški duhovniki in škofje, vsi ti radujemo se, da je minister Stremajer pokopan! Napis njegovemu političnemu grobu veli: tukaj počiva največji dobrotnik liberalizmu, najboljši pokrovitelj nemškemu ustavaštvu, najbolj prevejani nasprotnik Slovanov, najspretnejši kulturoborec. Naj počiva v miru, kakoršnega si je zaslužil!

Dne 26. junija 1880. dali so svitli cesar v lastnoročnih pismih slovo 4 ministrom in pozvali 4 nove. Prvi odpust dobil je Stremajer in ob enem veliki križ reda Leopoldovega, drugi baron Horst z istim odlikovanjem, tretji baron Korb brez odli-kovanja samo s cesarsko pohvalo. Ovi 3 ministri bili so slednji stebri nemških liberalcev in usta-vakov. Sedaj nimajo ti nebenega več v minister-stvu, ki bi jednako odločno z njimi vlekel. Četrti

pa, ki je slovo dobil, je konservativec baron Kriegsau. Za njega je toliko škoda, kolikor je bil za sedanji svet preveč odkritosrečna in pravicoljubna človeka. Takšnega finančnega ministra sedanji svet ne more lahko pretrpeti. Zato so ga tudi judovsko-liberalni listi in pisarji hodili neusmiljeno pelat, dražiti in zasramovat. Bolehavi mož je se temu sam rad umaknil.

Ob enem so svitli cesar pozvali 4 nove mi-nistre. Prvi je poljski poslanec in konservativec dr. Dunajevski. Mož je izvrsten govornik, učenjak in politikar. Njega se ustavaki res bojijo. Njegov brat je Krakovski škof, radi česar se liberalcem kar lasi ježijo. Rodil se je l. 1822. Cesar so mu izročili najvažnejše ministerstvo, namreč finančno. Minister prava postal je baron plem. Streit, rojen l. 1825. v Pragi. Služboval je nekaj na Oger-skem, bil nekaj časa v Gradci podpredsednik viš-jemu deželskemu sodišču in zadnja 4 leta pred-sednik enakemu sodišču v Brnu na Moravskem. Liberalcem je se zameril z nekim zaukazom, v katerem je sodnikom naročil zločince ostreje kaz-novati ter ne premeško z njimi postopati. On je svak ministru dr. Pražaku. Najučenejši med no-vimi ministri in kot pisatelj slavno poznan je minister trgovstva, namreč vitez plem. Kremer, rojen na Dunaji l. 1828. Izučil se je v filozofičnih in pravoslovnih znanostih, se pa naposled poprijel orijentalških jezikov. Mož govori novo-greški, he-brejski, arabski in perzijski jezik ter je kot avstrij-ski konzul služboval v Siriji in Egiptu in naposled mesto Švegeljna v ministerstvu zunanjih zadev. Najmlajši minister je grof Welsersheimb, rojen v Ljubljani l. 1835. Bil je l. 1852. kadet pri peš-regimentu šte. 39., l. 1853 lajtnant, 1855. nad-lajtnant, 1859. stotnik, 1866 v bitki pri Custozzi nadvojvode Albrehta adjutant, poznej vojniški za-stopnik cesarjev pri poslaniku v Parizu in Berlinu. On je l. 1870. cesarju naprej poročal, da bo fran-coška vojska gotovo tepena od prusko-nemške, kar mu je naklonilo veliko zaupanja povsod. Sedaj je general-major. Njegov stric je stolni prošt v Olomuci. Novi ministri so torej sami vrli, zvedeni,

učeni in vsak v svojej stroki izvrstni možje. Nebeden ne diši po zagrizenem ustavoverstvu, nebeden ni znan nasprotnik Slovanov, nebeden ne velja kot freimaurer in kulturoborec. Vsi so na glasu, da so vrli, pošteni, nepristranski domoljubi avstrijski. Imamo torej vsaj upanja, da ukrenemo sedaj v Avstriji še bolje odločno, nego lani, na boljše pot. Bog daj!

Cerkvene zadeve.

Veliko čast tajnega svetovalca prejeli so od svitlega cesarja koroški knezoškof premil. gosp. Valentin Wiery. Vsled tega odlikovanja jim dohaja naslov: ekscelenca.

Za družbo duhovnikov so vplačali č. gg.: Krušič Jakob 12 gl. (ustn. in let. dpl.), Zmazek in Pražen po 1 gl. letn.).

V mešnike posvečenih bo letos v Mariboru 7 gospodov bogoslovcev, 4 iz IV. in 3 iz III. leta. Jih imena so: g. Janez Cvetko, od sv. Vrbana pri Ptuj; g. Jožef Dekort, od sv. Petra pod sv. gorami; g. Janez Tomanič, od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo; g. Andrej Zdolšek iz Ponkve; g. Anton Aškerc, od sv. Marjete pri Rimskih toplicah; g. Vincencij Čepin iz Pilštanja; g. Paul Rat iz Hoč. Dne 18. julija se bodo delili nižji redi in subdijakonati, 20. dijakonat in 22. presbiterat.

Zgodovino lavantinske škofije nadaljuje marljivo preč. g. kanonik Orožen. Ravnokar je izišel III. del nemški pisane knjige „Das Bisthum und die Diocese Lavant. Knjiga obsega nekdanji Savinjski arhidijakonati, dekanijo celjsko in župnije celjsko, teharsko, žavsko, galicijsko, gotoveljsko, sv. Petersko, griško, polzelsko in Novi kloster. Tiskana je bila pri g. Rakošu v Celji in velja trdno vezana z določiljativjo vred 1 fl. 75 kr.

Nadškof goriški, 83 letni preč. milost. Andrej Golmajer, obhajali so 25letnico svojega nadškofovanja v Gorici prav slovesno. Prišlo jim je čestitat več škofov in 200 mešnikov zraven ogromnega števila svetne gospode. Tudi svitli cesar so v premilem lastnoročnem pismu siremu starčeku čestitali.

Menihov trapistov došlo je pretečene dui 28 mož iz Banjeluke v Maribor, kder so kot gostje prenočili v našem dijaškem semeišči in pri č. oo. frančiškanih. Drugo jutro so se odpeljali čez Nemško na Angleško, od koder se podajo na morji v južno Afriko med divje Zulu-Kafre, lani od Angležev podvržene. Ondi so prejeli 12 milj zemlje, da jo obdelujejo. Membi potujejo motecé. Le vodja spregovori, ako je treba!

Cvetje za vrtove sv. Frančiška izišlo je v 7. zvezku. Ta pobožni mesečni list je bojda v 6000 iztisih po Slovenskem razširjen. Pobožno podjetje podpira očivestni blagoslov božji. Cena je 70 kr.

Prošt v Doberlivesi na Koroškem je č. g. Fr. Bizonik, kurat v Okovski vasi blizu Vrbja, rojen Slovenec v Grabštajnu dne 18. nov. 1820.

Nemška procesija na sv. Višarje gre 4. augusta t. l. iz Ivnika, ter nabira deležnikov na železniških postajah 5. augusta v Spod. Drauburgu, 6. v Velikoveci, 7. v Celovci in 8. v Terbiži.

Nove bogoslovske knjige izidejo v 3 tednih v Ljubljani. Vel. čest. g. kanonik in profesor dr. Klofutar spisal je razlago ali „komentar“ velevažnega, a tudi razumeti težavnega lista sv. Paula do Rimljanov. Kdor želi knjigo dobiti, naj se oglasi v listnici pri čest. gosp. pisatelji, da mu jo takoj dopošlje, ko izide.

Gospodarske stvari.

Kako plemenskim bikom polagati in streči.

M. Znano je, da ima plemenski bik žlahtne krvi velik vpliv na to, da postanejo njegovi zarodiči lepe telesne podobe, zmogni za delo in da so zdravih in krepkih moči, ktere zopet na svoje zarodiče prenesti more. Iz tega pa tudi sledi in se tako rekoč samo po sebi razume, da bi moral kmetovavec takšnim plemenskim bikom tako polagati in streči, da jim mogoče dolgo rabi, na kar se vse premalo gleda. Kajti kolikokrat se primeri, da se biki zelo žlahtne krvi vže v 3. ali 4. letu za pleme več ne rabijo. To pa ni prav. Zgodi se to večjidel iz tega vzroka, ker marsikteri bik po neprimernem krmljenju in po napačni strežbi vže pretežek in prelen postane za izpolnovanje svojega pravega namena. Včasih pa se mlademu biku tudi iz napačne dobičkarije krivo streže in poklada. Marsikateri lastnik hoče klajo ne le porabiti v to, da se biku plemenivna moč ohrani, ampak da bik tudi močno raste in se pita. Po tem takem pa mora dostikrat žival prezgodaj v mesnico pod sekiro brez mnogobrojnega žlahtnega zaroda in brez zadostne dosege svojega pravega namena. Mnogokrat se mora drugemu biku umakniti, ki ima za pleme morda dosti manje dobrih in izvrstnih lastnosti. Tako ravnanje pa je vsakokrat toliko bolj škodljivo, kolikor bolj bi kmetovavec delati moral na to, da svojemu živinskemu zarodu posebno stanovitnost dobrih in žlahtnih lastnosti pridobi in da ta cilj in konec prej ko prej doseže.

Na Angleškem se žlahtni biki za pleme večjidel do 8. včasih tudi do 9. leta za pleme rabijo. In to se tam, kakor čujemo, na veliki prid živinoreje godi. In zakaj bi tudi tako ne bilo? Žival je za delo in pleme še le takrat najsposobnejša, kedar je popolnoma dorastla. V naših krajih je menitev mnogo razširjena. Da so biki od 2.—4. leta za pleme največje vrednosti, to ni popolnem opravičeno in ima le za tega vlvjo nekoliko resnice v sebi, ker se po mnogih vlevih bikom večjidel krivo streže in napačno poklada in vsled tega za plemenjenje nesposobni postanejo.

Pravi živinorejec se mora pred vsem vprašati, v kateri dobi doseže govedo svojo popolno godnost in je telesno do cela doraščeno? Navadno

se pravi, da je govedo v 6. letu popolnoma dorastlo. Vendar pa tukaj tudi reja in odgojevanje mnogo vpliva, in skoraj več kakor čas sam odločuje. Dajajmo n. pr. zdravemu teletu bikiču skozi 6—8 tednov vse materno mleko, potem prestopimo po malem od mleka k trdi klaji, ktera mora pa 1. leto obstajati iz debelo mletega ovsa, prge in pa iz dobrega sena. Te klaje mora mladi bikič v prvem letu svoje starosti vedno v zadostni meri dobivati. Seno mora vedno lepo suho biti. V jasli se mu še položi kos kamnene soli za lizanje. Vrh tega se mora živinče mnogo na prostem pod milim nebom gibati, v čistem zraku sem ter tje skakati in sploh skrbno strežbo in dobro paznjo imeti, tako bode živinče v 12. mesecih toliko vzrastlo, kolikor bi bilo pri pomanjkljivi klaji in postrežbi še le v 2. ali 3. letu postalo. Ko pa je umno odrejevan bik najpozneje v drugem ali tretjem letu popolnoma dorastel, tako mora pa potem, če ima živinče dosti zlahtnih lastnosti na sebi, živinorejec na to gledati tako zlahtno živino kolikor mogoče dolgo let v kreposti in moči ohraniti, da tako po odrejevanji zlahtnega živinskega zaroda svojo korist najde. To pa ni mogoče, ako se bikom ravno tako polaga in streže, kakor kravam. Kajti kravam je treba krme, po kateri morejo vsaki dan kolikor mogoče največ mleka nabrati; bikom, popolnoma odraščeni je pa treba take krme, po kateri pri svoji plemenivni delavnosti ohranijo krepko in pravilno telesnost. Ako se tedaj bikom vsaki dan jednaka krma polaga kakor kravam, tako postane pri njih oni del krme, kterege krave v napravo mleka obrnejo, le pitavna krma; biki postanejo v kratkem pretežki, pretolsti in premastni. Kolikor več se pa v njihovem telesu nabere tolsče ali maščobe, toliko bolj izgubijo njihove mišice svojo krepkost in prožljivost, celi njihov telesni organizem postane nekako medel, kar se najbolj na njihovi lenosti za plemenjenje spozna. Brezkrepkost in lenost bikov se pa izdatno poviša, ako se jim krma še v bolj vodeni podobi podaja, kakor je to pri kravah in sicer ne brez prida v navadi; vsi organi postanejo nekako vodeni, in vsled tega medli in malo sposobni za plemenivno delavnost.

Vse te napake se pa dajo odpraviti po naravni in namenu primerni klaji, in strežbi. Najbolje se pa to doseže, ako se bikom tako polaga, kakor žrebem. Kot travna klaja se jim daje v jednaki meri slame in sena kot krepivna klaja pa vsak dan $1\frac{1}{2}$ —2 kila debelo mletega ovsa in $\frac{1}{2}$ kilo grašne ali bobove melje. Senena klaja se vrže biku v lestvice, krepivna klaja pa s slamnatim rezanjem pomešana v jasli. Primeša se še 4—6 dekagramov soli. Ako se vrh tega še za to skrbi, da ima bik dosti dobre in čiste pitne vode in pa priliko se dan na dan v prostem zraku sprehoditi, kar se najleži s kako lahko vožnjo doseže, tako bode bik kmetovavcu 8—10 let za pleme brez vse škode zlahtnemu zarodu v krep-

kem in za plemenjenje sposobnem stanu služiti mogel.

Če koga pikne bučela, osa ali sršen pomaga jako hitro amonijak, ali tako zvani salmijakovec (Salmiakspiritus). Toda navadno ga ljudje nimajo precej pri rokah. Hitreje se utegne dobiti tobakove vode, ki se veedi na dno pipi ali fajfi; tudi iz cigare goreče daje se jednaka tekočina izžmeti iz onega konca, kterege tobakar v ustih drži. Te tobakove vode treba je na rano vribati potem, ko se je žalec iz nje potegnil. Bolečina zgine takoj in tudi oteklina se zabrani, ako se je hitro ovega sredstva ranjenec poslužil.

Zoper kašelj in nahod priporočajo sledeče sredstvo: vzami $\frac{1}{2}$ litra dobrega čebulja ali luka, odlupi mu zunanje liste ter ga deni v lonček, v katerem je liter tople vode. Vsak čebulj mora biti po 3—4krat narezan, pa tako, da še ne razpadne; prideni 400 gramov cukra melisovca in 70 gramov strdi. To zmes kuhaj $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ ure. Zavrelo tekočino spravi potem v steklenico. Kedar te napadne kašelj, vzami od ove tekočine za 1 žlico polno in povžij, potem pa še na den po 5—8 pol žlic; preden spat greš, smeš povžiti zopet 1 polno žlico. Tekočino je treba pred vlivanjem v steklenico precediti, da se odpravijo čebuljevi listki. Pije se vselej topla. Kedar pa kašelj le ne preneha, marveč vedno več sile dela, treba je zdravnika za svet poprositi.

M. Travno seme — pepel dobro gnojilo.

Za travnike, kateri se gnojijo in imajo močno, toplo zemljo, se priporočajo semena sledečih travnih sort. Ta semena se prav dobro med seboj pomešajo in se jih na hektaro vzame: 2 kilograma francoske pahovke ali latovke (*Poa pratensis*), 3 kilograme pasjega ali svinjskega repa (*Phleum pratense*), 3 kilograme glistnika (*Dactylis glomerata*), 4 kilograme laške pahovke ali travniške bilnice (*Festuca pratensis*), 4 kilograme travniške latovke (*Poa arnua*), 4 kilograme angleške pahovke ali trpežne ljulike (*Lolium perenne*), 3 kilograme bele detelje (*Trifolium repens*), 4 kilograme mermulike (*Trifolium agrarium*), 2 kilograma travniške detelje (*Trifolium hybridum*). Jesenska setev ni vsakokrat zanesljiva, ker zimski mraz mlade rastlinice večidel pokonča. Najbolj kaže pomladi sejati in sicer med ječmen ali med oves. — Lesni pepel na travnike raztrošati je zelo koristno naj je travnik bolj suhe ali bolj mokre zemlje. Na suhe travnike se mora pepela nekoliko manj raztrošiti, kakor na mokre, 18 hektolitrov ga je zadosti na hektaro. Mokri travniki se morajo bolj močno pepeliti. Najbolje je rano na pomlad pepel navazati in raztrošati. Če je lesni pepel s premogovim pomešan, se ga vzame nekoliko več. Dobro pa je premogov pepel prej skozi sito presejati, da se odpravijo debeli kamnati oglji, ki so travni rasti le na kvar in škodo.

Sejmi. 5. jul. Marburg, Podplat, Rečica, Voznica, Lemberg, Videm, 7. jul. Vojnik, 8. jul. sv. Andrej v Susilah, sv. Jurij na Pesnici, sv. Hema, Pišee, 11. jul. Oplotnica.

Dopisi.

Iz Gradca. (V deželnem zboru) je nemško-liberalna večina poslancev zopet pokazala, da nimajo ti gospodje srca za stiske in težave, v katere je pahnilo kmetski stan liberalno gospodarstvo. Prošnje kmetov še toliko opravičene mečejo redno pod klopi. Tako je se zgodilo prošnjam iz kozijanskega in lipniškega okraja, naj se odpravijo okrajni zastopi. Zastoj je krepko podpiral prošnje slovenski poslanec g. dr. Radaj, zastopj so g. Herman, Lohninger, Bärnfeind zahtevali, naj se reč vendar po deželnem odboru preiskavati daje. Vse bilo je le bob v steno. Večina je potegnila z mariborskim advokatom dr. Duchatschem, ki se ni sramoval izreči, da so bili okrajni zastopi veselo sprejeti („mit Jubel begrüsst“). G. Lohninger ga je dobro oklestil rekoč, da so bili zastopi komaj z večino 6 glasov sklenjeni v deželnem zboru, a o kakšnem veselju ni nikder kaj brati. — Slovenski poslanec g. Kukovec je vprašal vlado za stran reguliranja Mure pri Mauti. C. k. namestnik je odgovoril, da se bode pomagalo sedaj zdatno, ker je tudi ogerska vlada voljna sodelovati pri reguliranju. Srenja Šoštanjska prosi za razpisanje v manjše srenje ter se je reč na predlog g. Hermana izročila srenjskemu odseku. Srenja Gornje-Bistriška dobila je pravico 2—10 fl. — pobirati od onih, ki hočejo srenjčanstvo prejeti. Leoben je prosil naj se višja realka tamošnja spremeni v višjo gimnazijo. Zbor je pritrdil toliko, da se bo reč v pretres vzela v deželnem odboru. Zahtevana podpora 4630 fl. za sv. Gallensko cesto je se odbila. Gradec sme 132.000 fl. v zajem vzeti in 2 hiši 166.000 fl. vredni prodati. Poslanec g. Žolgar podpiral je prošnjo, naj se učiteljem celjske okolice plača zviša pa ničesar ni opravil. Velevažni so še 3 nasveti liberalcev: g. Knaffl svetuje, naj dežela 8 milijonov v zajem vzame proti 4°/_o in 50letnemu odplačevanju ter se naj dolg gruntne rešitve tako odpravi, baron Čok želi deželske podpore za stavljenje železnic po ali kraj velikih cest I. vrste, in poslanec Posch tirja, naj se siromaške ustanove fajmoštrom pobero in srenjskim županom izročijo. Liberalci bodo ta nasvet skoraj gotovo sprejeli in tako novo zmešnjavo v deželo pognali.

Iz Ptuja. (Judje ali židovi) kako se pri nas vedno bolj širijo, to je „Slov. Gosp.“ uže večkrat omenil in če bo tako naprej šlo, bo za kakih 20 let pol Ptuja v židovskih rokah. Kakor je v obče znano, barantajo židovi z robo vsake vrste. Luk in česnek, črešnje in jabelka, jagode in grozdje, jajca, pišanci, kopuni, purani, vsaktero zrnje in sočivje, kože: zavečje in pesje, lisičje in

kravje, dihurjeve, svinjske, jazbečje, konjske, krompir in skipek, vino in vinski kamen, stare hadre in staro zlato, skratka vse karkoli dežela pridelala, priredi in premore, razven morebiti živih svinj, kupuje in prodava židov in pravi se, ka je pre zadovoljen z malim dobičkom, samo če je pogosten. Ker židov vselej gotovih denarjev našteje, mu ljudje svoje pridelke skoro raji ponujat prihajajo kakor kristijanom, vže tudi zato, ker se z njim lahko porazumejo. Ptujski židi so se namreč v kratkem času, odkar so se tukaj naselili, precej gladko slovensčini privadili, živ dokaz: ka bi se postavim, tudi gimnazijski ravnatelj gospod Fichna, kojemu se ima Ptuj za priseljenje židov največ zahvaliti, v 20 in več letih, odkar si na Slovenskem kruh služi, tudi vže lahko toliko naučil, ka bi se zamogel bar za silo pogovarjati s starši, kedar prihajajo zvedavat, kako se njim deca učijo in obnašajo. — Za okolico ptujsko tedaj židi niso na škodo, ampak poprej na hasek; kajti pri njih kmet vse svoje pridelke v vsakem hipu lahko v denar spravi in še precej dobro, samo če se ume čuvati, da ga pri meri in vagi ne opehari, kar žid neskončno rad stori. Saj je celemu svetu znano, ka se pravi, da židovu pre vera zapoveduje vsak dan najmanje 7 kristijanov noriti. Da bi vera kaj takšnega učila sicer ni res, dogaja pa se stokrat. Zatorej ljubi kmetje! dobro pazite, da pri meri in vagi ne zgubite na 2 in 3 gube, kar ste židovu dražje prodali ali od njega ceneje kupili, kakor pri kristijanu. Posebno pa se čuvajte od židov denarja na posodo ali celo na „beksl“ jemati; kajti to je blizo tako, kakor da bi se z dušo in telom žerjavemu hudiču zapisali. Čuditi pa se moramo, zakaj si od naših židovov še ne jeden ni oskrbel metra in škarenj, ker: ptujski „šnitist“, stara roba in visoka cena, prišlo je vže davno v pregovor!

Od št. Ilja pri Velenji. (Toča, bučeloreja, volitev.) Od zahoda sem se pripodijo dne 19. roznika pogubni oblaki, iz kojih začne ob 5. uri popoldne jako neusmiljeno sipati točo debelosti golobjih jajc. Za ¹/₄ ure jo je zatopil strašen nalivek deža, in tako storil tej žalostni igri konec. Naša polja, sadunosniki in vinogradi, koji so si za slano pretečenega meseca vendar skoraj povsod do dobra opomogli, so zopet hudo poškodovani; sedaj pa še neprestano dežuje in pravilno razvijanje in popravljanje poškodovanega zabranjuje, pa Bog je dal, Bog je vzal, Bog bo zopet dal! Bučeloreja se letos pri nas, bržčas zarad mnogih deževnih dnij jako slabo obnaša, malo boljše od leta 1879. Rojev se je do 20. junija dobilo še celo malo proti temu, ko so bučele leta 1878 do 20. junija uže rojile 3. tudi 4. roj; vrhu tega silijo k njim vsakojaki mrčesi: ose, sršeni, ptice, molji, najhujši ropar je pa metulj smrtoglavec, ki ob jasnem večeru prileti iz daleča z glasnim šumatanjem, ter se ne zменеč za brambo skrbnih stražnikov vsili v panj. Nedavno sem enega teh ponoč-

njakov ravno na odhodu iz panja vjel, takoj na smrt obsodil, in po raztelesovanji najšel pri njem lepo v želodeci zavite, za orehovo luščino ali nad 10 gramov, čiste strdi. Sreča je le, da so ti lupeži redki, sicer bi uboge bučele po večkratnem obiskovanji škodo, in počasi še smrt za pomanjkanjem živeža trpeti morale. — Dne 30. rožnika bodo pri nas velevažne volitve občinskega odbora, in to druge; kajti prve so „purgarji“ kot nepostavne spoznali. Izid teh objavim prilično, ter natančneje dokažem, koliko si je pridobil slovenski kmet v teku nekolic let vednosti o svojih pravicah.

M. V.

Od Pesnice. (Povodenj in razne reči.) Ubogi se morajo imenovati posestniki ob Pesnici. Letos, kakor skoro vsako leto, neizmerno škodo trpé. Mesto zelenih travnikov, lepo dišečih senožet vidijo se le jezere, velikanski ribniki, ali smrdljive muže. Človeka srce boli, kedar vidi velike dele zemljišča pod vodo in mora slišati, koliko se utegne sena nakositi na po 10—12 oralov velikih kosih. Mesto 20 vozov še za eno kravče ne dobi klaje. Vendar slišimo, da se je pesniško reguliranje pod klop vrglo; ker so baje razun ene srenje vse protestirale zoper popravljanje pesniške struge. Kdo je to napravil? Govori se, da so srenje za reguliranje podpisavale, a zdaj so pa na nasprotnem listu. Ako je srenjske zastopnike res tolika pamet srečala, so pač omilovanja vredni. Skoro se misliti ne more, da bi človek zdrave pameti vsakemu reguliranju Pesnice nasprotoval. Vendar Pesnico celó prestaviti, kakor so nekđaj pod Seidlovim vodstvom hoteli, bilo bi predrago in nepotrebno. Kdor Pesnico pozna in njene ovinke, bo sledečemu navsvetu pritrđil. Ko bi se velikanski ovinki prerezati dali in ravna struga brez ovinkov napraviti, bi voda gotovo 2krat hitreje odtekala. Ovinki so toliki, da je vmes več oralov zemljišča kakor na kakšnem otoku. Veliko škode uzroči tudi preozka struga. Vsak posestnik nabije veliko hlodov pri svojem travniku, katere voda ob času povodnji podrije, ki se potem v Pesnico zgrudijo in strugo zožijo. Ko bi se tedaj ovinki odstranili in struga malo širéjša skopala, bi v 1 uri toliko vode odteklo, kakor zdaj v 3 urah. Pesniška dolina bi na sto tisoče bogateja postala. Ni mogoče, da bi možje zdravih možganov temu nasprotovali, kar bi blagostanje na Slovenskem pobiljšalo. Dača se tirja, mora se odrajtovati, pomoči pa ni. Pod klop se meče to, kar bi veliko koristilo. Slišimo, da so se srenjski zastopniki na „karto bianko“ podpisovali t. j. na papir brez glave. Glavo pa so še le po priberačenih podpisih bedastemu truplu nasadili. To bi mogel le kakov slovenski strah napraviti, kateri bi rad Slovence na žlice vode požrl. Slovenski naši poslanci so prošeni ob priložnosti si Pesnico pregledati in zopet začeti delo, ki bo jim hvalo in slavo donašalo. Če se le ovinki odstranijo na Pesnici, bodo jim vsi posestniki s časoma hvaležni. — Dne 26. junija je prignal

nekdo teličko ob 7. uri zjutraj k sv. Marjeti in jo g. Baumanu ponujal na prodaj. Cenil jo je 20 fl. na slednje 15 fl. Ker pa je bila kakih 40 fl. vredna, ga vpraša mesarjev sin, od kod ste jo prignali. Iz Nebove, reče tat. Čegava je, tam poznam jaz vsako kočó in vsako kravo. Ne, od sv. Martina, pravi tat. Kam jo hočete gnati? V Lebring k bratu. Kako je bratu ime? Ne vem, sem uže pozabil, in vlovil se je sam. Pravili mu so, ti si še menda prvokrat hodil krast, ker si tako neumen, in še nisi bil v tolovajski šoli. Poslali so zvezanega v Maribor, kder je naslednje obstal, da je kravo svojemu očetu pri sv. Martinu vkradel.

Iz Makol. (Povodenj) je dne 22. in 23. junija veliko škode napravila. Po travnikih za vodo ležečih je seno popolnoma poblatila, pokošeno seno odnesla, tudi njive je poškođovala, rast na njih pomandrala. Mraz nam je tudi dne 21. maja precej škode učinil, posebno pri fazoli, in tudi na niže ležečih vinogradih, vsled hude zime je veliko trsova posušenega. Vinska letina bo slaba. Nekoliko boljše pa nam kaže po njivah pšenica, rž, ječmen, turšica, krompir, tudi sadja bo tu pa tam nekaj. Bog nas le obvarji pred hudim vremenom, pred točo. V petek dne 18. junija smo pokopali 81. let starega očeta Lukeža Črepinko. Spreveda udeležila je se velika množica znancev, prijateljev in spoštovateljev ranjkega. Č. g. župnik so mu premilo nagrobnico spregovorili, kar je žalujočim bilo na veliko tolažbo. Naj počivajo stari mož v blagem miru!

Iz Kozjanskega okraja. (Odgovor) dopisniku iz Kozja v 26. šte. „Slov. Gosp.“ Okrajni zastopi so, kar pri nas vsako dete povedati vé, najbolj nepotrebni in najbolj dragi „instituti“. Zatoraj je naše ljudstvo prosilo za odstranitev tega nebodi ga treba. Da smo dotične prošnje č. g. Karlonu, a ne g. Žnideršiču poslali, zgodilo se je iz njeznega ozira. G. Žnideršič je načelnik okrajnemu zastopu, tedaj se nismo mogli zanesti, da bi hotel zoper to napravo postopati, in ako bi ne hotel, potem ne dobi v našem okraji nobenega glasa več. Hoteli smo ga toraj te zadrege rešiti, ker ga za drugo spoštujemo, in poslali prošnje Karlonu. Svojemu poslancu nismo mogli lahko tega poslati, ako pa moramo drugemu, potem je vse eno, naj pošljemo temu ali unemu. Naše 3 občine so tudi prosile za vpeljavo slovenskega jezika v srednje šole in te prošnje sem jaz Slavoljub poslal g. dr. Vošnjaku v Beč, tedaj mi ni treba poduka, da vem, komu se ima katera prošnja poslati.

Pravi „Slavoljub“.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Novi ministri nič ne ugajajo liberalcem, tem bolje pa vsem drugim ljudem. Cesarju so uže zvestobo prisegnoli in ministrovanje prevzeli. Izmed starih ministrov je ostal edini poljski poslanec Ziemalskovski. Cesar podelili so mu

red železne krone prve vrste; minister dr. Pražak postal je tajni cesarjev svetovalec. — Pri cesarji gost je srbski knez Milan. — Izmed deželnih zborov je isterski in moravski sklenil zborovanje. Prvi je osnoval „zemljiščno-kreditno banko“ kmetom v pomoč s posojili proti malim procentom; moravski pa je zavrgel grof Belkredijev predlog, naj se poizve, kaj je krivo, da kmetški stan gine in kakšne nasledke ima slobodno trganje posestev. Liberalci so glubi za takšna vprašanja, tudi o pogubnosti oderuštva nečejo ničesar slišati. V Linci so se celo zlegali, da so sodnije se izrekle zoper oderuško postavo. No, sodnija v Rohrbahu je to laž pobila. Ona je namreč izrekla, da je takšne postave silno treba, ker oderubi od kmetov jemljejo po 80—240 % obresti. — Spodnje-avstrijski deželni zbor je zavrgel nasvet, naj bi se zaprtim kaznovancem mesene juhe v zajuterk dajalo, ker je to predrago in sploh ne gre, da bi se „lumpom“ v kajhah predobro godilo, ko pošteni zunaj pomanjkanja trpijo. Tudi so zavrgli izplačevanje 2400 fl., katerih so do sedaj iz deželne blagajnice liberalci sklenoli dajati učiteljem, da morejo v počitnicah potovati po svetu. — Češki zbor in njegova nemško-liberalna večina je zavrgla vladin predlog o prenaredbi volilnega reda Čehom na korist. Kranjski liberalci v deželnem zboru hočejo po sili dognati, naj se cerkvena bernja v denarjih reši, akoprem morajo vedeti, da kmet denarjev nima in so mešniki zadovoljnejši, ako ostane pri starem. G. dr. Bleiweiss je zahteval, naj se skrbi za povzdigo poljedelstva na Kranjskem več stori, zlasti naj se skrbi za potovalne učitelje. Tirolskim kaplanom je se priznala volilna pravica. Koroškemu poslancu g. Einspielerju so se nemški listi rogali, češ da je njegova rojstna srenja Sveče prosila za nemško šolo. To je kosmata laž. Resnica pa je, da so Svečanje po svojem srenjskem zastopnu, ko je okrajni šolski svet silil z nemško šolo, se izrekli l. 1869 in 1871 zoper njo ter zahtevali, naj bo slovenščina učni jezik za slovenske otroke, nemščina pa se naj uči kot učni predmet. To je tako resnično, kakor pametno. — Županstvo sv. Petra v Savinjskeji dolini je 25. jun. t. l. poslalo e. k. sodnji celjskeji dopis, v katerem prosi, naj se mu odselej dopisuje le v slovenskem jeziku, ker je od dne 6. jun. t. l. uradni jezik pri županiji sv. Petra izključljivo slovenski. Bog živi vrli občinski odbor sv. Petra. Slava! — Magjari so na vseh ogerskih železnicah uvedli magjarščino kot uradni jezik, na vseučilišči v Zagrebu pa tirjajo profesuro za magjarščino.

Vnanje države. Bismark ima sedaj svojo novo cerkveno postavo, ker je za njo glasovalo 206 trdnih lutrovcev in liberalcev, s katerimi je se pogodil obečavši jim, da izgnani škofje ne bodo poklicani nazaj; 202 katoliška in prav konservativna poslanca glasovala sta zoper postavo, ki je namenjena preganjanje nemških katoličanov nadaljevati v noveji podobi in še pogubnejšem načinu. Res,

hudi časi so za sv. katoliško Cerkvo, odpad povsod velik. — Italijanski kralj je hotel prodati vse premoženje, katero so katoličani vseh narodov v Rimu založili v podporo misijonarjem med pagani in krivoverci (Propaganda). Toda avstrijska, španjska in celo turška vlada je ugovarjala in zavod je za nekaj časa zopet rešen. — Dne 30. jun. so Francozi pokazali svojo lehkomišljenost in nehvaležnost iztiravši jezuite s šolskimi brati in sestrami vred. — V angleškem državnem zboru (parlamentu) mora vsak zvestobo postavam prisegnoti. Poslanec Bradlaugh ni hotel prisegnoti, ker pravi, da ne veruje v Boga, ter se je meni nič tebi nič vsedel med poslance; ti so pa nesramneža po policajih dali iz zbornice vreči in, ker se je branil, v kajho zapreti. Isti poslanci so sklenili, da ima vsaka „šnopspotika“ v nedeljo biti zaprta. — Turki, Albanci in Grki pripravljajo se na boj; greška armada bo do 24. jul. vsa ob meji zbrana! Bolgari delajo na združenje vseh bolgarskih pokrajin v eno od turškega sultana nezavisno državo.

Za poduk in kratek čas.

Štajerska in nemško-liberalno gospodstvo od l. 1861—1881.

III. Dežela štajerska ni velika, tudi bogata ni več. Prejšnje blagostanje in precejšnje bogastvo uničile so nam slabe letine, še bolj pa liberalno gospodstvo. To nam je vsekalo ran, katerih ni lahko zlečiti. Liberalci so nam kot splošno vračilo priporočevali in še nam priporočajo, vendar uže precej rahlo, napredovalno, deloma brezversko šolstvo. No, preobilnega blagoslova niso dobili, tudi uspehi so dvomljivi, a preobloženje davkovcev vsled šolskih stroškov, to je pa gotovo in očitno. Nečemo liberalcem pri tem očitati, da jih morebiti niso vodili dobri, blagi nameni, a kar trdimo je to, da rečemo: liberalci so se močno motili, kedar so mislili blagostanje ljudstvu zagotoviti s pretiranimi stroški za mnogovrstno šolstvo. Pozabili so, da vsaka reč pretirana sama sebi največ škoduje. Le kar se pravilno, enakomerno v vednem in pravem razmerji do okoliščin in potreb razvija, to deluje blagonosno, to se krepi vstrajno, to rodi gotovega in obilnega sadu.

Deželni proračun zahteva za „Bildungszwecke“ 1,843.011 fl. L. 1869. bilo je v to v svrhu dosta 224.090 fl. Vsakdo razvidi iz tega, da smo v 11 letih močno napredovali v plačevanji. Naglejmo si toraj zaporedom dotične posamezne točke proračunove. Najprvlje zadenemo na graški „Joanneum“, ki zahteva 41880 fl. To se nam dozdeva preveč. Kajti nadvojvoda Jovan je ta zavod osnoval dne 27. febr. 1812. poklonivši štajerskim stanovom svoj muzej, t. j. zbirko zgodovinskih, umetnijskih, obrtnijskih starin z nalogom, naj se ona rabi vsej deželi na korist. Plače odkazal je zavodu letnih 2000 fl. v „schemu“. Toda sčasoma

nas je ta zavod začel mnogo denarjev stati, ker so pri njem osnovali višjo realko in še visoko tehnično učilišče. Pred nekaterimi leti so realko odecepili od Joanneuma, tehniko pa državi izročili, ki sedaj plačuje 99.400 za njo. Ko še je realka in tehnika bila združena z „Joanneumom“ stal nas je ves zavod po 120.284 fl. na leto [glej račun od l. 1869.] Visokej tehniki plačujemo sedaj samo 2 profesorja, ki potegneta letne plače skup 5943 fl. Lani sta imela prvi 10, a drugi samo 8 slušateljev ali učencev. Ali ni to čudno šolstvo?! Sedaj zahteva „Joanneum“ za se 41.000 fl., ker je uprava nevkretna in predraga tako, da za potrebne reči n. pr. za knjižnico, ki šteje 79592 knjig, v uredovanje itd. zopet denarjev manjka.

Dežela štajerska šteje 4 višje realke, dve državni in 2 deželski; državna v Gradci stane 18435 fl. v Mariboru 19.334 fl. Vrh tega doplačuje dežela k mariborskej še 2000 fl. in mesto Maribor 3000 fl. tako, da je to učilišče precej osoljeno davkovcem. Še bolj osoljeni ste deželski višji realki, graška stane 41.382 fl. in leobenska 23.541 fl. Učencev pa imajo vsako leto manj pri vseh tehnikah in realkah. Ljudje v njih izučeni ne dobijo nikder prave službe. Izučenih in polučenih tehnikarjev povsod mrgoli. Zato pa tudi vedno manj učencev v realke in tehnike zahaja. Latinske šole ali gimnazije so v tem na boljšem. V njih izšolanemu mladenču odprtih je mnogo več potov do kruha pa tudi do prave in najvišje omike. Na višji realki leobenski imajo v VII. razredu samo 5 učencev, sploh pa tako malo, da stane deželno vsak učenec 1000 fl. na leto. Profesorjev, učiteljev s strežniki vred je skup 21 in ta reč stane davkovce štajerske vsako leto 23.541 fl.!! Kdor se tukaj ne prepriča, da naše liberalce „šolska kuga“ neusmiljeno „martra“, temu res ni več pomagati! Še celo deželnim odbornikom se začenja deniti. Pravijo namreč v svojem poročilu, da bo leobensko višjo realko treba razpustiti, ker nje zavoljo peščice učencev treba ni. Drugače je zastonj ptujске nižje gimnazije. Ta šteje poprek po 100 učencev in stane 13.345 fl. Ptuj doplačuje 500 fl., država 3500 fl. tako, da deželo zadene le 8565 fl. Tukaj bodi omenjeno, kako v liberalnej dobi plače računijo. Ravnatelj g. Fichna, ob priliki volitev silno delaven, ima 1000 fl. glavne plače, 300 fl. opravilne doklade (Functions-Zulage), dalje 1. 2. 3. in 4. petletniško doklado [Quinquennial-Zulage], vsako po 200 fl. torej skup 800 fl. in naposled še osebne doklade [Personal-Zulage] 150 fl. Vsa njegova plača znaša torej 2250 fl. No, davkovci poznamo vsled tega celo drugačinskih doklad, namreč v dačnih knjižicah. Pravijo jim: deželne doklade [Landesumlagen]. Ob konci tega pregleda omenimo še, kako dobro so na deželskih realkah plačani učitelji tujih jezikov. V Gradci ima učitelj francoščine in angleščine 1500 fl., oni italijanščine 700 fl. oni slovenščine pa le 400 fl., vendar sedaj nič, ker je služba „unbesetzt“.

Pametnjaki trdijo, da so sedanji okrajni zastopi nepotrebno, škodljivo in drago peto kolo v upravi. Nekaj podobnega so meščanske šole (Bürger-schulen) v sedanjem napredovalnem šolstvu. Deželni zbor štajerski jih je 7 osnoval l. 1868. Takšnih šol na deželne stroške proti majhnemu doplačevanju letnih 300—800 fl. dobil je Gradec, Judenburg, Voitsberg, Hartberg, Fürstenfeld, Radgona in Celje. Iz 6—8 razredne ljudske šole potisnili so učencev, koliko so jih naloviti mogli, v nove 3razredne meščanske šole z izredno dobro plačanimi ravnatelji in 8—10 učitelji. Celjski ravnatelj Dirmhirm na primer vleče na leto 1400 fl. učitelji pa po 1300, 1200, 1100, 1000 fl. itd. Katehet dobi 200 fl., učitelj italijanščine 200 fl. in oni slovenščine 120 fl. Vsa šola velja 7818 fl. K temu doplačuje mesto 300 fl. šolnina znaša 450 fl. vse drugo zadene davkovce. Radgonska stane 7006, ona v Gradci 8603 fl., v Judenburgu pa celó 8698 fl. vseh 7 meščanskih šol skupaj 53357. Ta velika svota ni v nebeni razmeri z uspehi in s številom učencev. Teh je lani bilo v Gradci 171, v Celji 142, v Voitsbergu 85, v Fürstenfeldu 45, v Radgoni 43, v Judenburgu 39 in v Hartbergu samo 37. Vsled tega nas stane učenec v Gradci 34 fl., v Celji 46 fl., Voitsbergu 73 fl., Fürstenfeldu 146 fl. Radgoni 152 fl. Hartbergu 154 fl. in v Judenburgu celó vže 177 fl. To je tako drago in pretirano pa tudi tako jasno in očividno, kakšni šolski šušmarji da so liberalni gospodje, da je celó v odbornike deželnega zbora v Gradci treščilo. V svojem poročilu nasvetujejo namreč, naj se število učiteljev skrči pri 4 najslabših meščanskih šolah in 2. in 3. razred združi pri nekaterih predmetih. Sploh liberalne gospode smo zopet zasačili, da so nekaj dragega na nos na vrat sklenili, česar še niti treba ni bilo. Preden so pa gospodje do tega spoznanja prodrli, prešlo je 12 let, a iz žepov štajerskih davkovcev 373.499 fl. Še nekaj! Da bi več učencev privabili, dajejo iz deželske blagajnice po 1400 fl. za štipendije ter tako prav za prav učencev kupujejo za meščanske šole! Liberalna gospoda bi še naposled za vsakega mestnega paglavca oskrbela posebno šolo, ako jim bi le kakor do sedaj do $\frac{3}{5}$ potroškov pokrivalo kmetško prebivalstvo!

Smešničar 27. L. 1861 pošlje v Veroni na Laškem nadlovec računar (Rechnungs-Oberjäger) slovenskega korporala s poveljem prenesti podpisat račune bataljonskemu „Kriegskomisarju“! Korporal salutira, ter nese račune mesarju ki je vojake ob času vojske z mesom zalagal. Ta pregleduje račune, a ker je bil Lah, ni razumel družega kot številke, katerih pa se mu je preveč zdelo, zato se brani podpisati. Korporal ga le sili, ker pa ta vendar neče, potegne prvi sabljo zahtevajoč podpisati. Kaj storiti? Mesar podpiše, kjer mu korporal kak beli prostor na računih pokaže, potem pa odide. Prišedši v kosarno ga vpraša nadlovec, ali je podpisal „Kriegskomisar“? Se je branil pa je

moral, ko sem mu sabljo nastavil! Komu, „Kriegskomisarju?“ Da, „Kriegsmesarju!“ bil je odgovor korporalov.
„Iz Gorice M.“

Razne stvari.

(*Cesarski namestnik graški*) je dne 24. jun. t. l. zavoljo goveje kuge na Hrvaškem proglasil kot mejne kužne okraje na Štajerskem: politični okraj brežiški s srenjami: Bizelsko, Pišeece, Bojsno, Kapela, Obriž, Rigonca, Loč, Mihalovec, Gaberje, Selo in Most, dalje kozjanski okraj s srenjami: sv. Peter, Podsreda, Prisotli, Lastnič, Jemenska ves, Podčetrtek, Virštanj in Verače. Živinski sejmi v brežiškem in ptujskem glavarstvu so prepovedani, v ljutomerskem, radgonskem, celjskem in mariborskem dovoljeni le, če jih nadzoruje živinozdravnik. Potni listi smejo se dati le, ako prošnik dokaže, da je najmanje 10 dnij žival njegova last.

(*Železniška nesreča*) 24. aprila t. l. na Dravskem mostu v Mariboru je naredila južnej železnici 6000 fl. škode ter je še od sodnije bil kaznovan uradnik mariborske ščacije z globo 10 fl. 2 železniška službenika z globo 5 fl. in 1 s 3dnevno ječo.

(*V Vozenici*) ste 2 deklici iz brvi v potok padle in je 8letna Marija Spengerjeva utonila; telo so pri železniškem mostu izvlekli hudo obtolčeno zbog kamenja in skalovja, po katerem bistra voda dere.

(*V Savinjo skočil*) je blizu Mozirja hlapec A. Zalokar potem ko je več dni zaporedom pijančeval.

(*Nevesto po nesrečni smrti zgubil*) je vrlo narodni župan Brazlovski, g. Fr. Prislán v Parizlah. Peljala je se namreč iz Parizelj domov, konji se ustrašijo, se spustijo v pobeg, nevesta, po imenu Marija Končanova, skoči iz voza in naleti s senci tako nesrečno ob kamen, da je k priči mrtva.

(*Učiteljske spremembe*); službo bivšega ravnatelja na mestni dekliški šoli v Mariboru, odstavljenega g. Habijaniča, dobil je nek g. Riedler iz Gradca, g. Jakše pa je postal nadučitelj na fantovski mestni šoli.

(*Toča*) posekala je Ptuj in njegovo okolico.

(*Vicinalno železnico*) želijo nekateri podjetniki staviti od Draurburga v Poličane in do Zaprešic na Hrvaškem.

(*Nesrečen brodar na Savinji*) bil je blizu Brazlovec. Imel je 4letno hčerko seboj, toda dete je med vesljanjem iz čolna padlo in v valovih utonilo.

(*Morivca*) 70letne Katarine Golobove v Jirsovcih ptujskega okraja so zgrabili in v Ptuj zaprli.

(*Tudi Slovencem zanimivo knjigo*) izdal je g. Krainz: Mythen und Sagen aus dem steirischen Hochlande. Založitelj je C. Jilg v Bruck-u. Podobnih pravlic se pripoveduje tudi nekaj še na Slovenskem, posebno na Pohorji.

Loterijne številke:

V Trstu 26. junija 1880: 4, 37, 47, 10, 86.
V Linci „ „ 42, 24, 18, 85, 83.
Prihodnje srečkanje: 10. julija 1880.

KLAVIR

vrlo dobro ohranjen, izvrstnega glasa toda starejšega stroja, je na prodaj po prav nizkej ceni v Negovskem gradu gornje-radgonskega okraja (Negau bei Radkersburg). 2—2

Učiteljska služba

na enorazrednici v Veržeji, IV. plačalnega razreda in služba orglarja z dohodkom od 100 gld. se razpisuje.

Prosilci, nemškega in slovenskega učilnega jezika zmožni, naj vložijo pravilno svoje prošnje do konca julija t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru, dne 30. junija 1880.
1—3 Predsednik: **Premenstein.**

Štev. 475.

1—3

Nadučiteljska služba

na dvorazredni ljudski šoli pri sv. Marjeti na Pesnici z dohodki IV. razreda in prostim stanovanjem se razpisuje.

Prošnje se imajo poslati do 31. julija t. l. krajnemu šolskemu svetu pri sv. Marjeti na Pesnici.
Okrajni šolski svet v Mariboru, dne 23. junija 1880.

Predsednik: **Seeder.**

Nagrobne

† križe †

prodava po jako znižanej ceni

Danijel Rakuš,
trgovec z železjem

v Celji,

v Graškej ulici.

Križev je mnogo na izbiro. Zriskov ali črtežev pošljemo vsakemu radi brezplačno na dom, ako se za nje oglasi. 1—8